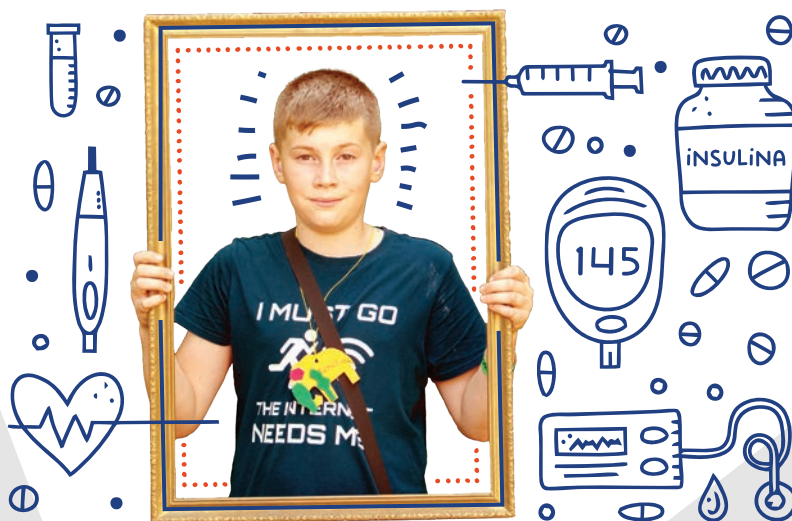

"MAMĂ, LASĂ CĂ-MI DAU EU INSULINA"

POVESTEA LUI MATEI ȘI A BOLII CARE NU TRECE NICIODATĂ.

Cum poți să ai grijă de cel mai mare vis al tău? Timp de nouă ani, Elena și Florin au așteptat un copil. S-a născut după multe încercări, îndoieli, rugăciuni și tratamente hormonale eșuate. Când a aflat că este însărcinată, Elena s-a simțit în al nouălea cer. Familia lor era în sfârșit completă.

Apoi a venit ziua în care Matei a fost diagnosticat cu diabet insulino-dependent. Era toamna lui 2017, anul în care copilul începuse școala. Slăbise mult în vacanță, dar Elena credea că este de la alergatul și fotbalul de peste vară.

Totul decurgea liniștit, era ca un vis. Apoi a venit lovitura. Diagnosticul pentru care nu eram pregătiți. Nu reușeam să pricep: de ce el, de ce noi, de ce copilul pe care mi l-am dorit atât de mult?!

În timp ce Elena îmi povestește, Matei și Ștefan, fratele lui mai mic, participă la jocurile de seară din tabără. Yuppi Camp este prima tabără din viața lor, **prima dată când dorm altundeva decât acasă sau în salonul de spital.**

La începutul tratamentului, plângeam în hohote când asistentele mă învățau cum să-i fac injecțiile. Plângeam așa de tare încât Matei mi-a zis: "Măi mamă, hai lasă că mi-o dau eu". Copilul a fost întotdeauna mai bărbătos decât mine.

Acum pot să povestesc despre asta, dar înainte nu aveam curajul să vorbesc cu nimeni. Eram la pământ. Am avut nevoie de psiholog. Cel mai dureros era când mezinul îmi spunea: "Mamă, dar când scapă Matei de injecțiile astea?!"

Înainte să plecăm în tabără, cel mic i-a spus tatălui său, care a rămas acasă: „Ține-ți telefonul încărcat că te sunăm. Greu o să fie fără tine, nu știu dacă rezistăm”.

Băieții nu au sunat nici măcar o dată după ce am ajuns. Erau atât de bine, n-aveau timp de pierdut la telefon. **Asta o face în sfârșit să râdă.** Le place mult, s-au împrietenit cu copiii din tabără. Zilele acestea, am dat și eu în mintea copiilor, am uitat de probleme. La un moment dat, am realizat că am apeluri pierdute de la soțul meu și că asta nu mă umple de îngrijorare.

După diagnostic, viața unei familii cu un copil bolnav nu va mai fi niciodată la fel. Însă acele momente în care totul pare din nou normal sunt de neprețuit. Noi, la Yuppi Camp, nu-i putem vindeca pe copii, dar le putem oferi câteva zile fără grija bolii, o gură de aer proaspăt în toată suferința lor. Facem acest lucru în fiecare an pentru 200 de copii bolnavi cronic.

Creează și tu momente care schimbă vieți! Află pe verso cum poți să realizezi acest lucru.

Yuppi Camp sunt tabere gratuite de terapie prin experiență adresate copiilor cu cancer, diabet sau alte boli autoimune și familiilor lor. În tabără, familiile participă la activități precum echitație, canotaj, tir cu arcul, alpinism, lucru manual, fotografie, teatru și muzică.

Boala fură liniștea familiilor. Ajută-ne să le-o dăm înapoi!

Cristina

Voluntară Yuppi Camp

P.S. Matei, Ștefan, Elena și Florin sunt pseudonime, deoarece am vrut să protejăm intimitatea familiei.

